

FARNÍ. zpravodaj

Vydává Římskokatolická farnost Vizovice

úvodník

■ ZDENĚK K.

Z toho, co jsme se dosud dověděli o Zdeňku K., který zabil osm lidí v Uherském Brodě, šlo o muže, který se z původního klidase a dobráka stal masovým vrahem. Na začátku jeho proměny byla údajně před deseti lety ztráta zaměstnání. Bez práce se octla i jeho nemocná manželka, o kterou pečoval.

Podle lidí, kteří Zdeňka K. znali, mohl zabítet ze msty, že ho lidé kvůli jeho ženě uráželi. Zdá se tedy, že příčinou tragédie v Uherském Brodě je sociální vyloučení, jehož důsledkem může být deprese, rezignace, ale také agrese, obrácená proti lidem, proti společnosti, proti režimu.

V každé společnosti se najde určité procento lidí se sklonem k násilí, kteří pro své okolí představují hrozbu. Je ale rozdíl mezi lidmi, které činí agresivními geneticky daná porucha psychiky, a mezi těmi, ze kterých násilníky učiní vnější okolnosti. Zdeněk K. nepatřil k lidem, kteří na změně režimu vydělali. Octl se na vedlejší koleji, což ho rozčílovalo a ponižovalo. Na rozdíl od spousty jiných lidí, které v novém režimu (kapitalismu mafiánského typu) potkalo totéž, se s tím nesmířil a zvolil brutální formu protestu, a to teror proti náhodně vybraným lidem.

Čin Zdeňka K. by asi měl být podnětem k zamýšlení pro lidi, kteří současný režim považují za to nejlepší, co nás mohlo potkat, na naši demokracii a právní stát nedají dopustit a mají za to, že k prosperitě a pokroku přirozeně patří i nezaměstnanost, bída a beznaděj těch, které potká smůla. Ukazuje se totiž, že sociální vyloučení může mít tragičtější následky než krimi-

nální sklony a pro českou společnost může být kvalifikovaný elektrikář ze zkrachovalé firmy nebezpečnější než cizí islámský radikál bez smyslu pro humor.

Ivan Hoffman (převzato z internetu)

■ OTEC ARCIBISKUP K TRAGÉDII V UHERSKÉM BRODĚ

Velmi mě zasáhla zpráva o událostech, k nimž došlo včera v Uherském Brodě, a nad ztrátou každého lidského života cítím velký zármutek. Se všemi, kdo při této tragédii ztratili někoho blízkého, hluboce soucím. Ještě včera večer jsem také poslal kondolenci starostovi Uherského Brodu a ujistil jsem ho o svých modlitbách za oběti i pozůstalé.

Domnívám se, že celá společnost by se měla zamyslet nad dobrovolným omezením informací o zločinech takového typu. Zbytečně podrobné popisování sice zvyšuje sledovanost, ale taky motivuje psychicky nemocné a navádí ke zločinům. Jedni mají sice právo na informace, ale to, jak je vidět, ohrožuje právo všech na život. Jsme povinni volit menší zlo.

Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

■ BŘEZEN

■ **V pondělí 2. března** bude na faře od 18:30 setkání s rodiči dětí před prvním svatým přijímáním.

■ **Čtvrtek 5. března** je v naší diecézi dnem modliteb za kněžská povolání. Pamatujme na tento úmysl ve svých modlitbách.

■ **V pátek 6. března** bude příležitost ke svátosti smíření od 16 hodin.

■ **V sobotu 7. března** se uskuteční v Pozlovicích postní duchovní obnova pro mládež. Všechny další potřebné informace jsou na farním webu nebo na nástěnce.

■ **V neděli 8. března** bude v našem kostele mše svatá mimořádně až v 10:30 a bude přenášena televizí Noe. V Jasenné mše svatá nebude, v Bratřejově začne již v 7:30. Sběrka z této neděle bude určena na provoz televize Noe.

■ **Z pondělí 9. na úterý 10. března** nabízíme dětem možnost setkat se na orlovně a společně prožít Prázdninový den. Zájemci se mohou zapsat na papír pod věží.

■ **V neděli 15. března** bude pravidelná sbírka na potřeby farnosti.

■ **V pondělí 16. března** bude na faře od 18:30 setkání s rodiči dětí před prvním svatým přijímáním.

■ **Ve čtvrtek 19. března** - slavnost sv. Josefa. Mše svatá v 17:30 bude obětována za všechny muže farnosti. Tato slavnost je zařazena mezi doporučené zasvěcené svátky. Znamená to, že máme tento den prožívat v nedělním slavnostním duchu. Účast na mši svaté je stejnou samozřejmostí jako při každé neděli.

■ **V neděli 22. března** bude v Kinokavárně ve Vizovicích promítán v 17:00 a v 19:30 dokumentární film Opři žebřík o nebe.

■ **Ve středu 25. března** - slavnost Zvěstování Páně. Mše svatá v našem kostele začne v 17:30 a bude obětována za všechny ženy v pozhna-

ném stavu. Současně jsme pozváni na společnou modlitbu do Napajedel. Při ní budeme děkovat za dar počatého života a za nenarozené děti. Nejprve bude v kostele sv. Bartoloměje v Napajedlech v 17:15 adorace. Po ní začne v 18 hodin mše svatá, kterou bude slavit otec arcibiskup Jan Graubner. Slavnost bude zakončena průvodem se svícemi ke hrobu služebnice Boží Aničky Zelíkové. Zvláštní autobus na tuto slavnost vyjede v 16 hodin z vizovického náměstí. Příspěvek na autobus je 50 Kč. Děti a mládež pojedou zdarma. Zapisujte se na papír pod věží kostela.

■ **V sobotu 28. března** se koná v Prostějově Arcidiecézní setkání mládeže. Na tuto akci bude zajištěn autobus. Všechny informace budou na nástěnce.

■ **Na Květnou neděli 29. března** se budou před začátkem mše svaté vybírat krabičky na Postní almužnu. Pokud někdo krabičku zapomene, přineste ji prosím v týdnu nebo následující neděli.

■ **V neděli 29. března** bude v našem kostele od 17 do 18 hodin mimořádná adorace. Během ní bude příležitost ke svátosti smíření.

■ **V pondělí 30. března** bude na faře od 18:30 setkání s rodiči dětí před prvním svatým přijímáním.

■ CENTRUM PRO RODINU

V tomto měsíci se můžeme společně těšit:

- na PRÁZDNINOVÝ DEN pro děti od pondělí 9. 3. (začátek v 16 hodin) do úterý 10. 3. (konec v 15 hodin) na orlovně

- vždy v pondělí od 15:00 do 16:30 na HERNU pro děti (děti můžou v tomto čase využít na faře stolní hry, hračky v dětském koutku, ping-pong, „kalčo“)

- vždy ve čtvrtek na KLUB MAMINEK – od 9:30 do 11:30 na orlovně

5. 3. hry na procvičování jemné motoriky

12. 3. jarní prázdniny

19. 3. básničky a říkadla pro nejmenší

26. 3. jarní a velikonoční aranžování

- nově také pravidelně ve čtvrtek od 16:00 do 17:30 na DÍLNIČKY PRO DĚTI (v učebně na faře nebo na orlovně; vždy bude upřesněno; termín konání 5. 3., 19. 3. a 26. 3.)

- vždy v úterý od 19 hodin na faře v knihovně na MODLITBY MATEK (maminky, pokud byste se chtěly zapojit, jste vítány)

- poslední pátek v měsíci na SETKÁNÍ MANŽELŮ od 19:30 (27. 3.)

■ OREL JEDNOTA VIZOVICE

V neděli 1. března se od 16 hodin na orlovně uskuteční **přednáška pana Ing. Víta Sušily** o jeho peším putování po Svaté zemi.

Pořádáme nábor dětí do kroužku stolního tenisu pro 5. až 9. ročník ZŠ. Kroužek bude probíhat ve čtvrtek od 16:30 do 18:30 na orlovně. Informační schůzka pro zájemce se uskuteční 5. března v 16:30. Kapacita je omezena na 12 lidí. Bližší informace podá Václav Burget (mobil 733 385 942).

V sobotu 7. března od 9:00 do 11:30 se na orlovně uskuteční další **výtvarná dílnička**. Tentokrát budeme tvořit z papíru technikou **quilling**, děti si také mohou přijít nakreslit obrázky do výtvarné soutěže **Moje budoucí povolání**. Více informací najdete na plakátku.

Hledáme ochotné pomocníky z řad mládeže pro organizaci dětské trasy **Jarního putování**, které se ve Vizovicích uskuteční v sobotu **11. dubna**. Zájemci se mohou hlásit Mgr. Alžbětě Doležalové.

Podrobnější informace o všech aktivitách najdete na našem webu <http://www.orelvizovice.cz> nebo v orelské nástěnce.

■ FILM OPŘI ŽEBŘÍK O NEBE

Marián Kuffa je farářem v malé vesnici Žakovce pod Tatrami na Slovensku. Na faře se stará

o bezdomovce, bývalé vězně, děvčata a kluky z dětských domovů, tělesně postižené a týrané matky s dětmi. Okolo 250 lidí. Někdo zemře, někdo se narodí, někdo odejde. Příběhy bezdomovců, alkoholiků, fetišáků a dalších ztracených existencí slouží ve filmu kromě své vlastní síly a zajímavosti také jako zrcadlo k počínání, životu, víře a náboženské a osobní filosofii faráře. Film o síle víry a hodnotě oběti, o tom, jak moc se člověk dokáže vydat za druhé, jak moc tím ztrácí, ale i jak mnoho tím získává. Film promítá kino ve Vizovicích v neděli 22. března v 17:00 a v 19:30 (cena 45 Kč).

■ POUŤ K ANIČCE ZELÍKOVÉ DO NAPAJEDEL

Každoročně jsme zváni o slavnosti Zvěstování Páně na pouť do farního kostela v Napajedlech. Na závěr mše svaté se putuje se svícemi na hřbitov, kde je pohřbena služebnice Boží Anička Zelíková. Pouť, při které budeme děkovat za dar počatého života a za nenarozené děti, se koná ve středu 25. března a bude na ni vypraven zvláštní autobus. Vyjede v 16 hodin z vizovického náměstí. Příspěvek na autobus je 50 Kč. Děti a mládež pojedou zdarma. Zapisujte se na papír pod věží kostela.

■ OPRAVA HROBU P. FRANTIŠKA KALVODY

V průběhu měsíce února se vybralo na opravu hrobu našeho kněze dalších 1 600 Kč. Nyní máme vybráno dohromady 13 600 Kč. Upřímně děkuji všem dárcům. Aby mohla být obnova hrobového místa provedena, musíme vybrat ještě přibližně 50 tisíc korun.

■ POUŤ DO MEDŽUGORJE

Jako každoročně i letos pořádám pouť do Medžugorje. Těm, kdo tam již byli, není toto místo nutno blíže představovat. Kdo tam ještě nebyli, bych zkusil Medžugorje přiblížit slovy: místo pokoje, místo setkání. Setkání člověka s Bohem a Boha s člověkem. Místo mimořádných milostí plynoucích z toho, že stále ještě

po dobu téměř 34 let na tomto místě probíhá každý den zjevení naší Matky Panny Marie - Královny Míru. Toto poutní místo navštívilo již několik miliónů poutníků, tisíce kněží a desítky biskupů z celého světa. Zatím nejvyšším církevním představitelem, který Medžugorje navštívil, byl vídeňský kardinál Christoph Schönborn. Během naší pouti se zúčastníme zjevení Panny Marie vizionářce Mirjaně (každého druhého dne v měsíci bývají zjevení v přítomnosti poutníků), setkáme se s jedním z vizionářů, jedním z medžugorských kněží, navštívíme komunitu pro léčení narkomanů Cenacolo atd. Program je velmi bohatý.

Letošní poprázdninový termín byl vybrán i s ohledem na to, že poslední léta bylo počasí v květnu poněkud chladné a nestálé. V září bývá počasí stabilnější, teplejší, ale již nebyvají velká vedra, která v Medžugorje v létě panují. I moře bývá vyhrátější. Navíc s námi jezdí i nemálo vysokoškoláků a pro ty je termín před začátkem semestru rozhodně výhodnější než před začátkem zkuškového období.

Termín: 30. 8.–5. 9. 2015 (Ne – So), odjezd v neděli 30. 8., návrat v sobotu 5. 9. v dopoledních hodinách. Cena: 2100 Kč + 38 euro (zahrnuje dopravu, pojištění a ubytování; jídlo není v ceně – stravování vlastní). Z vážnějších důvodů (např. pouť vícečetné rodiny) si můžete zažádat o slevu.

V plánu je zastavit se cestou zpět asi na dvě a půl hodiny u moře. Poutě je s duchovním doprovodem. Přihlášky jsou k vyzvednutí v sakristii farních kostelů. Cestovní pas již není nutný, lze jet na novější občanku (alespoň tu zelené barvy). POČET MÍST JE OMEZEN. Na společnou poutě se těší P. Radek Maláč (na všechny dotazy rád odpovím - mobil 739 245 986; email r.malac@seznam.cz).

■ ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ PRO DĚTI I RODINY

Josef Janšta, který je autorem řady knih pro děti a mládež, nabízí všem dětem ve věku 9 až 15

let čtení na pokračování. Zde je úvod do celého příběhu:

„Blíží se začátek vyučování. Ve třídě je nezvyklé ticho, protože hned v první hodině se bude psát písemka z matematiky. Děvčata i kluci si opakuji vzorečky, Mirka s Luckou se zkoušejí navzájem a stačí se přitom pomodlit k andělům strážným, aby jim pomáhali. Do třídy vchází Libor, černovlasý štíhlý elegán. Volá na všechny: „Doufám, že se neučíte!?“

Kluci i děvčata dělají, že je učení nezajímá. Až na Mirku a Lucku, které dál pokračují v opakování. Obě se bojovně postaví, když přichází Libor k jejich lavici. Jsou o hlavu menší než on, ale poslouchat ho nemíní.“

Kdo chce znát pokračování děje, stačí, když pošle svůj email nebo pošlou svůj email jeho rodiče na adresu: **spis.jansta@seznam.cz**, a bude pravidelně dostávat příběhy ke čtení (doporučený věk čtenářů je 9 až 15 let).

ÚMYSL SPOLEČENSTVÍ ŽIVÉHO RŮŽENCE NA MĚSÍC BŘEZEN

ZA ODVAHU ŘÍCI SVÉ VELKODUŠNÉ „ANO“ VŠEM,
KTEŘÍ SLYŠÍ BOŽÍ HLAS, KTERÝ JE ZVE K NÁSLEDOVÁNÍ.

■ ČASOPIS RODINNÝ ŽIVOT 1/15

Nové číslo časopisu, které vyšlo začátkem února, je zaměřeno na téma „**Středo-věk**“. Nebudeme se zabývat historickým obdobím jako takovým, ale podíváme se na dobu středního věku u člověka a na to, co s sebou tato etapa lidského života přináší. Časopis je opět plný zajímavého a kvalitního čtení včetně třech rozhovorů s manželskými páry. Pod názvem „Ostrovní romanci aneb Svatba za letadlo“ najdete v rubrice Manželství - cesta ke svatosti příběh o manželech Henrym a Agnes Casolani. Nechybí fejeton Magdalény Strejčkové, čtení na dobrou noc, recept, hry a soutěže a také informace o připravovaných akcích.

Časopis naleznete ve stojanu v přízemí fary.

■ SOCHA SVATÉHO ANTONÍNA NA PŘÍLUKU BUDE!

V listopadovém vydání Farního zpravodaje jste si mohli přečíst článek o kapličky na Příluku a prázdném podstavci, který vedle ní stojí. Kaplička a socha svatého Antonína Paduánského, která na podstavci v minulosti stála, byly vysvěceny současně v roce 1938.

Kaplička se sochou z roku 1943 (foto Státní okresní archiv Zlín)

V šedesátých letech minulého století byla socha zničena, zůstal jen podstavec s nápisem a kovovým emblémem světce. Informovala

jsem o mé snaze za pomoci Římskokatolické farnosti Panny Marie Pomocnice křesťanů na Jižních Svazích ve Zlíně a jejího správce, salesiána otce Pavla Glogara, prostřednictvím sbírky shromáždit prostředky na vybudování sochy nové.

Po zveřejnění sbírky jsem dostala spoustu krásných emailů a potkala tolik laskavých lidí! Jim vděčím za hlubokou radost z vědomí, že i v dnešním světě je řada lidí ochotných pomoci dobré věci.

Dnes Vám mohu oznámit příznivou zprávu, že prostředky na novou sochu svatého Antonína včetně podstavce a kamenných laviček jsou nashromážděny. Kamenosochař pan Jiří Rejda již na ztvárnění sochy svatého Antonína pracuje, a pokud se všechno podaří dle jeho záměru, dílo by mělo být hotovo a nainstalováno do konce května letošního roku.

A to vše díky Vám, dobrým lidem, kteří jste přispěli dle svých možností. Svatý Antonín je Vaším velkým přímluvcem u Boha.

Na oslavu svátku světce v červnu (plánujeme termín 14. června 2015) bychom rádi sochu požehnali. Termín bude znovu potvrzen a časově upřesněn.

Věřím, že se setkáme při požehnání sochy a Vám všem budu moci poděkovat i osobně.

Ivana Bogarová

KŘÍŽOVÉ CESTY - POSTNÍ DOBA 2015 (začátek v 15 hodin)

TERMÍN		ZAJIŠŤUJE (společenství)	
2. neděle postní	1. března	MUŽI FARNOSTI	Petr Ševčík
3. neděle postní	8. března	SLUŽEBNÍCI OLTÁŘE	Ondřej Štach
4. neděle postní	15. března	ŽENY FARNOSTI	Mária Jaroščáková
5. neděle postní	22. března	RODINY FARNOSTI	Tomáš Špaňhel
Květná neděle	29. března	SCHOLA / MLÁDEŽ	Josef Janečka

Páteční křížové cesty v 17 hodin se budou modlit děti s paní katechetkou.

- **6. 3. slaví svátek P. Mgr. Miroslav Kazimierz**
(pastorační praxe 1. 7. 1994 – 18. 6. 1995)
- **6. 3. slaví svátek P. Mgr. Miroslav Hřib**
(pastorační praxe 3. 7. 1995 – 7. 7. 1996)
- **19. 3. slaví svátek biskup Josef Hrdlička**
- **19. 3. slaví svátek svátek trvalý jáhen Josef Zádrapa**
(od 9. 7. 1994 trvalý jáhen v Bratřejově)
- **21. 3. slaví svátek P. Ing. Mgr. Radek Maláč**
- **30. 3. slaví svátek P. Mgr. Arnošt Červinka** (od 1. 7. 1994)

*Všem přejeme na přímluvu Panny Marie, sv. Josefa a jejich patronů
hojnost Božího požehnání a milosti. Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách.*

■ POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2015

Posilněte svá srdce (Jak 5,8)

Draží bratři a sestry,
postní doba je časem obnovy pro církev, pro její společenství i pro jednotlivé věřící. Především je to však „doba příhodná“ (2 Kor 6,2). Bůh od nás nežadá nic než to, co nám předtím dal: „My milujeme Boha, protože on napřed miloval nás“ (1 Jan 4,19). On není vůči nám lhostejný. Každý z nás mu leží na srdci, zná nás jménem, stará se o nás, a když ho opustíme, hledá nás. Zajímá ho každý; jeho láska mu brání, aby byl lhostejný k tomu, co se nám přihodí. Stává se však, že pokud se nám daří dobře a žijeme v pohodlí, samozřejmě zapomínáme na ostatní (což se Bohu Otci nestává nikdy), nezajímáme se o jejich těžkosti, o jejich bolesti a nespravedlnosti, jimiž trpí... a naše srdce tak upadá do lhostejnosti. Zatímco já si žiji poměrně dobře a pohodlně, zapomínám na ty, jimž se dobře nedaří. Takovýto egoistický postoj lhostejnosti dnes nabral světový rozměr; až takový, že můžeme dokonce mluvit o globalizaci lhostejnosti. Jedná se o problém, jemuž se my jako

křesťané musíme umět postavit. Když se Boží lid obrátí k Boží lásce, nachází odpovědi na ty otázky, které mu trvale kladou dějiny. Jednou z nejnáléhavějších výzev, jíž se chci v tomto poselství zabývat, je globalizace lhostejnosti.

Lhostejnost vůči bližnímu i vůči Bohu je také pro nás křesťany skutečným pokušením. Proto v každé postní době potřebujeme slyšet volání proroků, kteří pozvedají svůj hlas a probouzejí nás. Bůh není vůči světu lhostejný, ale miluje ho až tak, že za spásu každého člověka dal svého Syna. Vtělením, pozemským životem, smrtí a zmrtvýchvstáním Božího Syna se definitivně otevírá brána mezi Bohem a člověkem, mezi nebem a zemí. Církev je jakoby rukou, která drží tuto bránu otevřenou skrze hlásání Slova, slavení svátostí a svědectví víry, která se projevuje láskou (srov. Gal 5,6). Svět však má tendenci uzavírat se do sebe a zavírat onu bránu, skrze niž Bůh vstupuje do světa a svět do Boha. Tato ruka, kterou je církev, tedy nesmí být nikdy překvapená, když je odmítána, potlačována a zraňována.

Boží lid se proto potřebuje obnovovat, aby ne-zůstával lhostejný a aby se neuzavíral do sebe.

Pro tuto obnovu bych vám chtěl předložit tři kroky k meditaci.

1. „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy“ (1 Kor 12,26) – církev

Boží lásku, která rozbíjí onu smrtelnou uzavřenost, jíž je lhostejnost, nám přináší církev svým učáním a především svým svědectvím. Můžeme však svědčit pouze o tom, co jsme předtím sami zakusili. Křesťan je někým, kdo umožní Bohu, aby ho oblékl do jeho dobroty a milosrdenství, aby ho oblékl do Krista, a tak se mohl stávat tím, čím je on – služebníkem Boha a lidí. Obřadem umývání nohou nám to dobře připomíná liturgie Zeleného čtvrtka. Petr nejprve nechtěl, aby mu Ježíš umýval nohy, ale potom pochopil, že Ježíš nechce být pouze příkladem toho, že i my máme umývat nohy jeden druhému. Tuto službu může vykonávat jen ten, kdo si nejprve nechal umýt nohy od Krista. Pouze on „má s ním podíl“ (Jan 13,8), a tak může sloužit člověku.

Postní doba je příhodným časem pro to, abychom se nechali obsluhovat Kristem, a tím se stávali takovými jako on. K tomu dochází, když nasloucháme Božímu Slovu a přijímáme svátosti, zvláště eucharistii. V ní se stáváme tím, co přijímáme: Kristovým tělem. Lhostejnost, která, jak se zdá, často získává nadvládu v našich srdcích, nenachází v tomto těle místo. Proto tedy ten, kdo je Kristův, patří k jedinému tělu, v němž nejsme k sobě navzájem lhostejní. „Trpí-li jeden úd, trpí s ním všechny ostatní údy, je-li některý úd vyznamenán, všechny ostatní údy se s ním radují“ (1 Kor 12,26).

Církev je *communio sanctorum*, protože na ní mají účast svatí, ale i proto, že je společenstvím svatých věcí: Boží lásky nám zjevené v Kristu a všech jeho darů. Mezi ně patří i odpověď těch, kdo se nechají zachvátit touto láskou. Ve společenství svatých a při účasti na Božích věcech nikdo nic nevlastní pouze pro sebe, ale to, co má, patří všem. A vzhledem k tomu, že jsme spojeni

v Bohu, můžeme něco vykonat i pro vzdálené a pro ty, k nimž se svými vlastními silami nikdy nedostaneme; proto se s nimi a za ně modlíme k Bohu, abychom se všichni otevírali pro dílo jeho spásy.

2. „Kde je tvůj bratr“ (Gen 4,9) – farnosti a komunity

To, co bylo řečeno o církvi, musíme převádět do života farnosti a komunit. Dokážeme v těchto církevních společenstvích zakoušet svou příslušnost k jedinému tělu? K tělu, které zároveň přijímá i sdílí, co Bůh chce darovat? K tělu, které poznává své nejslabší, nejchudší a nejmenší údy a stará se o ně? Nebo se utíkáme ke všeobecné lásce, která se angažuje daleko ve světě, ale zapomíná na Lazara sedícího před našimi zavřenými dveřmi? (srov. Lk 16,19-31) Abychom přijímali to, co nám Bůh dává, a aby to přinášelo plný užitek, je třeba překonávat hranice viditelné církve ve dvou směrech.

V první řadě tím, že se v modlitbě spojíme s církví v nebi. Když se pozemská církev modlí, vzniká společenství vzájemné služby a dobra, které se dostává až před Boží tvář. Spolu se svatými, kteří dosáhli své plnosti v Bohu, vytváříme společenství, v němž se lhostejnost překonává láskou. Církev v nebi není triumfující proto, že by se obracela zády k utrpení světa a radovala se sama. Svatí spíše mohou s radostí nazírat skutečnost, že Ježíšovou smrtí a zmrtvýchvstáním definitivně překonali lhostejnost, tvrdost srdce a nenávisť. Dokud toto vítězství lásky nepronikne do celého světa, svatí stále kráčejí s námi jako poutníci. Tereza z Lisieux, učitelka církve, psala s přesvědčením, že nebeská radost z vítězství ukřižované lásky není úplná, dokud jen jediný člověk na zemi trpí a sténá: „Velice počítám s tím, že v nebi nebudu nečinná, a mým přáním je i nadále pracovat pro církev a pro duše“ (dopis 254 z 14. července 1897).

I my máme účast na zásluhách a na radosti svatých a oni zase mají účast na našem boji a touze

po míru a smíření. Jejich radost z vítězství zmrtvýchvstalého Krista je pro nás důvodem, abychom měli sílu k překonávání různých forem lhostejnosti a tvrdosti srdce.

Na druhé straně je každé křesťanské společenství povoláno k tomu, aby překračovalo práh vztahů směrem k okolní společnosti, k chudým a vzdáleným. Církev je svou povahou misijní, není zahleděná do sebe, ale je posílána ke všem lidem.

Toto poslání znamená trpělivě svědčit pro toho, který chce přivést k Otci všechno a každého člověka. Svědectvím je to, co láska nemůže zamlčet. Církev následuje Ježíše Krista po cestě, která ji vede ke každému člověku, až na konec země (srov. Sk 1,8). Tak můžeme v každém bližním vidět bratra a sestru, za něž Kristus zemřel a vstal z mrtvých. To, co jsme dostali, dostali jsme i pro ně. A podobně všechno, co tito bratři vlastní, je darem pro církev a pro celé lidstvo. Draží bratři a sestry, jak jen si přeji, aby se místa, kde se projevuje církev, zvláště naše farnosti a komunity, stávaly ostrovy milosrdenství uprostřed moře lhostejnosti!

3. „Posilněte svá srdce“ (Jak 5,8)

– každý věřící

I jako jednotlivci víme, co je pokušení lhostejnosti. Jsme přesyceni šokujícími obrazy, které ukazují lidské utrpení, a zároveň cítíme svou neschopnost nějak reagovat. Co máme dělat, abychom se nenechali pohltit touto spirálou zděšení a nemohoucnosti?

Na prvním místě se můžeme modlit ve společenství pozemské a nebeské církve. Neignorujeme sílu modlitby mnoha lidí! Iniciativa *24 hodin pro Pána*, k jejímuž slavení ve dnech 13. a 14. března vyzývám celou církev i na úrovni diecézí, se chce stát výrazem této potřeby modlit se.

Na druhém místě můžeme pomáhat skutky lásky a díky mnoha církevním charitativním organizacím se dostat k blízkým i vzdáleným.

Postní doba je vhodná pro to, abychom prokázali zájem o druhého, třeba i jen malým, ale konkrétním výrazem spoluúčasti na našem společném lidství.

A konečně za třetí, utrpení druhého člověka je výzvou ke konverzi, neboť bratrova potřeba mi připomíná křehkost mého vlastního života a mou závislost na Bohu a na bratrech. Pokud pokorně prosíme o milost Boží a přijímáme omezenost svých možností, s důvěrou se odevzdáváme nekonečným možnostem, které obsahuje Boží láska. A budeme moci odolávat ďábelskému pokušení, jež nás vede k víře, že zachránit sebe i svět můžeme my sami.

Abychom překonávali lhostejnost a naši domnělou všemohoucnost, chtěl bych všechny požádat, aby tuto postní dobu prožívali jako cestu k formování svého srdce, jak by řekl Benedikt XVI. (encyklika *Deus caritas est*, 31). Mít milosrdné srdce neznamená mít slabé srdce. Kdo chce být milosrdný, potřebuje srdce silné, pevné, uzavřené pro pokušitele, ale otevřené pro Boha. Srdce, které se nechá proniknout Duchem a přivést na cesty lásky, jež směřují k bratřím a sestrám. Srdce ve své podstatě chudé, které poznává vlastní ubohosti a vydává se pro druhého.

Proto, draží bratři a sestry, v této postní době toužím modlit se spolu s vámi ke Kristu: „*Fac cor nostrum secundum cor tuum*“ – „*Učiň srdce naše podle srdce svého*“ (prosbá z litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu). Pak budeme mít silné a milosrdné, bdělé a obětavé srdce, které se nenechá uzavřít do sebe a neupadne do víru globalizované lhostejnosti.

S tímto přáním vás ujišťuji o své modlitbě za to, aby každý věřící a každé církevní společenství plodně prožívalo postní dobu, a prosím vás, abyste se modlili za mne. Ať vám Pán žehná a Panna Maria ať vás ochraňuje.

Ve Vatikánu 4. října 2014
na svátek svatého Františka z Assisi
FRANTIŠEK

■ PASTÝŘSKÝ LIST PRO PRVNÍ NEDĚLI POSTNÍ 2015

Draží bratři a sestry,
do doby postní jsme vstoupili s pohledem na Pána Ježíše, který prožil čtyřicet dní na poušti, vítězně zvládal pokušení a pak začal hlásat Boží evangelium: *Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obratťe se a věřte evangeliu.* (Mk 1,15)

Může nás napadnout: My přece věříme, proto jsme tady. Jak máme uvěřit evangeliu? Co se od nás ještě očekává? Apoštol Jan, učedník, který byl nejnámavější pro Ježíšovu lásku, nám po své zkušenosti říká: *Nemilujte svět, ani to, co je ve světě. Jestli někdo miluje svět, není v něm Otčova láska. Vždyť všechno, co je ve světě: žádost těla, žádost očí a honosný způsob života, není z Otce, ale ze světa.* (1 Jan 2,15–16).

Jakže, my nemáme milovat svět, když sám Bůh miluje svět? Tentýž Jan přece píše: *Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.* (Jan 3,16) Ano, Bůh miluje svět, a proto ho chce zachránit. Buduje v něm **Boží království, které má jiné myšlení a jinou kulturu než svět propadlý hříchu.** On nenutí, jen zve do svého království, ale upozorňuje, že *svět pomíjí, že na věky zůstává jen ten, kdo koná to, co chce Bůh* (1 Jan 2,17).

Základním zákonem Božího království je láska, která hledá dobro druhého, která se nebojí ani oběti. Ježíš sám ukazuje hodnotu každého člověka, když se narodí jako chudý, když učí, že co uděláme jednomu z nejposlednějších, děláme jemu, když jako mistr umývá svým učedníkům nohy, když blahoslaví chudé a tiché, lačníci a žízňáci po spravedlnosti, milosrdné, čistého srdce a tvůrce pokoje, ba i ty, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, či křivě obviňováni a očerňováni od těch, kteří nepřijali kulturu Božího království.

Kdo uvěřil evangeliu, má kulturu odlišnou od světa, který se žene za honosným životem a řídí se jen žádostmi těla. My žijeme ve světě, ale ze světa nejsme, když nás jeho vyvolení ze světa vyprostilo. (srov. Jan 15,19)

Draží bratři a sestry,
postní doba má pro nás být dobou intenzivního učení a procvičování Kristova myšlení a jeho kultury. Nebojme se lišit se od světa a od jeho kultury spějící k zániku, jako to udělal Noe se svou rodinou, když se zachránili uposlechnutím Božího příkazu vstoupit do archy, kterou si měli postavit. *Boží království se přiblížilo*, my jsme do něj byli přijati už křtem, ale musíme do něho vstupovat denně svým rozhodováním **myslet a jednat jako Boží děti.**

Připomeňme si, co papež František neúnavně opakuje, že *kritiky, klepy, závisti, žárlivosti, rivalita jsou postoje, které nemají právo obývat naše domy.* To může být důležité téma pro naše postní snažení. Pro mnohé je největším pokušelem k hříchu internet, který však může být skvělým služebníkem, když se umí dobře užívat, když nezačne člověka ovládat, když mu nekrade příliš mnoho času. K těžkému hříchu mohou vést nemravnosti, i když jsou jen na obrazovce. Hltání špatných zpráv z jakýchkoliv zdrojů a jejich předávání dál může být nejen projevem hříšné zvědavosti, ale i službou nepříteli Božího království, které se buduje hlásáním radostné zvěsti evangelia. Radost z násilí či hrubá zábava, kdy těší ošklivost a baví zloba, neodpovídají kultuře Božího království. Takovými věcmi je správné pohrdat a říkat si: „K vyšším věcem jsem se narodil.“

Postní doba je nejen vhodným časem pro uvědomění si hříšných pout, zlovyků a chyb, které je třeba odevzdat Božímu milosrdenství ve zpovědi, ale je to i příležitost k procvičování pevně vůle potřebné k vítězství nad pokušeními

a k růstu v dobrém, k budování ctnosti.

Katechismus říká, že *ctnost je trvalá a pevná dispozice konat dobro* (KKC 1733). Získat trvalou a pevnou dispozici není snadné a vyžaduje to soustavnou výchovu i sebevýchovu. Ctnost nestačí propagovat, je třeba ji nacvičit. Nejlepší a nejpůsobivější reklamou ctnosti je sám člověk žijící tuto ctnost přitažlivě. K vybudování ctnosti je důležitá motivace, ale ekonomická nestačí. Je nutné si ctnost oblíbit a probudit v sobě touhu dosáhnout jí.

Zkušení duchovní vůdcové radívali: Když tě trápí slabost, posiluj vůli. Když tě ohrožuje pokušení, utíkej před ním. Když tě spoutává hříšný zlozvyk, bojuj za svou svobodu. Až se zlozvyku zbavíš, procvičuj ctnost, která je jeho opakem.

Bratři a sestry, vezměme letošní postní dobu jako duchovní cvičení. Kdo cvičíte nějaký sport nebo hudbu, víte, že za jednou se nedá nic naučit a o tréningu jen mluvit, to nepomůže, ale vytrvalým cvikem se dá dojít ke skvělým výsledkům. Přeji Vám hodně vytrvalosti v duchovním procvičování, které nemusíte dělat jen sami. Společné snažení třeba v rodině či s přáteli může hodně povzbudit.

Svatý Pavel nám radí: *Musíte vytrvat ve víře, opřeni o pevné základy a nesmíte se nechat odvrátit od naděje, kterou vám přineslo evangelium.* (Kol 1,23a) A nezapomeňme, Boží království je blízko!

Naději každému z Vás vypošuje Váš
arcibiskup Jan

DOPIS KE DNI ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA 2. ÚNORA 2015

Prožijeme přítomnost se záplem!

Svatý otec František

Milí přátelé, sestry a bratři!

Zasvěcené osoby České republiky se chtějí svým dopisem připojit k poselství Svatého otce, které nám zaslal v *Apoštolském listě při příležitosti Roku zasvěceného života* ke dni 28. 11. 2014. Jsme jím povzbuzeni a slovo jednou vyslovené si žádá naši odpověď v osobním přijetí: v reflexi i ve skutečích.

Současně chceme oslovit i naši českou společnost a místní církve. Navzájem se povzbuzujeme vzhledem k rozmanitosti našich spiritualit, které zastupujeme, i k rozdílnému poslání, které máme směrem ke společnosti a místní církvi. Chceme si pomáhat nejen k opravdovému duchu pokání, ale rovněž k věrohodnějšímu vyhodnocení toho, co je dobré a kladné. A ptáme se, a proto s tím přicházíme i k vám, milí přátelé, čím jako zasvěcené osoby můžeme

přispět společnosti a církvi. Tyto body nyní rozvíňme.

(1) Řeholní život neodmyslitelně patří k dlouhé české historii. Díváme se do našich dějin, na četné okamžiky, kdy řeholníci a řeholnice, osoby zasvěcené, předávali vzdělání, podíleli se na výchově člověka a službě potřebným: chudým, přehlíženým a nepřijatým. Nejde nám zde o sebechválu, ani o vyjmenování toho, co se nám „historicky“ nepodařilo. Jsme přesvědčeni, že *Pán s námi důvěrně žil a své dobré dílo mohl vykonat*. Procházíme naší zemí a vidíme, jak se mnohé spirituality vepsaly do architektury měst, do její duchovní tvářnosti, do půdorysů chrámů a nesčetných úseků dnes již strukturalizované práce společnosti.

Naše bilancování je odlišné od toho, čemu jsme se věnovali v roce 1990. Nechceme být jednostranní, abychom nakonec neulpěli na dílčích projevech; tento rok spíše využíváme k tomu, abychom se cíleně zastavili a viděli duchovně celkověji, v souvislostech. Vám, milí přátelé,

chceme upřímně poděkovat za to, že jste společně s námi kráčeli a vytvářeli hodnoty v dobrém i nesnadném, že vznikla četná díla jako *plod přátelství těch, kdo hledají jediného Pána*.

Díváme se do vlastních řad, nakolik je naše nadšení autentické, neochromené, realistické, a zároveň zjišťujeme, ke kolikeré vděčnosti nás zasvěcený život přivádí. Všichni víme, že předávání života se opírá o rozličné krize zrání: ale to, že život nadále trvá, že je hmatatelně přítomný mezi námi, že je dokonce i zakořeněný, si zaslouží větší zdůraznění než to, co bylo kazivé či neplodné.

Vážíme si společného tvůrčího úsilí ve spolupráci s mnohými společenskými institucemi: kulturními, charitativními, školskými apod. Za četná povzbuzení děkujeme diecézním kněžím, kteří s námi putují k těmž cílům. Oceňujeme trpělivý přístup otců biskupů, kteří s námi sdílejí starost o vykoupeného člověka. Ty, kteří měli jiná očekávání, prosíme, aby nám dali podněty k našemu ještě věrohodnějšímu svědectví.

(2) Po roce 1990 se u nás objevil nový prvek, před revolucí vlastně neznámý, ale v celosvětové církvi naprosto samozřejmý. Totiž to, že na jednom území pracují zasvěcené osoby rozdílných národností, míst a tradic. Nejen že tím obohacují naše vlastní řady, ale také významně přispívají k českým církevním dějinám vůbec i k apoštolské podobě naší církve. Nemáme teď na mysli jen finanční výpomoc nebo zajištění formace, která se u nás v předchozích letech nemohla rozvíjet, ale především podnětnou zkušenost spolupráce odlišných mentalit při stejném pastoračním nasazení. I tímto se učíme vstupovat do společného domu celé církve.

V posledních letech se mohly najednou rozvíjet spirituality, které známe z předchozí tradice českých dějin, ale také se začaly projevat řeholní rodiny nově vzniklé ve světě nebo zrozené přímo u nás doma. Pestrost spiritualit je bohatstvím české církve. A také zdrojem cen-

ných přátelství v Kristu mezi námi zasvěcenými a solidarity při řešení stejných úkolů.

(3) Učíme se číst znamení doby a správně je vyhodnocovat. Uvědomujeme si bolestivý nepoměr mezi našimi tužbami, vycházejícími z rozpoznaných úkolů, a našimi leckdy křehkými možnostmi, které jsou určované především poklesem členů v našich řeholních rodinách. To nás nemá vést k ospravedlňování se, že mnohým úkolům nemůžeme dostát, ale k tomu, abychom ve zralější důvěře prosili o osobnosti, jež by se *Pánu zcela vydaly a byly doslova vláčné pro jeho Ducha*.

Chceme vás, milí přátelé, poprosit o odpuštění toho, čím jsme vás pohoršili: kde jsme nebyli věrní kořenům naší spirituality a identity našich řeholních slibů. Prosíme Pána, aby se mu toto zalíbilo a aby *skrze něho a s ním bylo usmířeno všechno, co existuje* (Kol 1,20).

(4) Čím můžeme přispět? Přejeme si s vámi *žít jako ti, kteří slouží* (Lk 22,27): abychom svým životem dokazovali, že toto jsme v Kristu rozpoznali jako svoje povolání, neboť *on jediný je Mistr a Pán*.

Uvědomujeme si, jak církve a společnost potřebují „duchovní sůl“: liturgii, která odhaluje Boží tajemství, zformované osobnosti, svěží kulturní přesahy provázané s našimi spiritualitami, mezinárodní zkušenost, nevťiravou a nezištnou službu, realizaci tvůrčích nápadů, umění sjednocovat a nepochybovat o uskutečňování jednoty. Učíme se společně dívat do nekonečně vznešeného Ježíšova Srdce. S tímto chceme mezi vás přicházet.

Vnímáme jako výmluvné znamení pro současnou církev, že papežem je řeholník. Společně se ptáme, co tím chce Pán říci, a společně hledáme odpověď. Svátý otec častěji opakuje: *Začneme u Boha, abychom našli člověka*.

Abychom Pána nejen hledali, ale také se těšili ze spočinutí v něm, toto si společně popřejme v roce, který se nám nyní dává.

Svatí Cyrile a Metoděj, Vojtěchu, Radime, Prokope, Norberte, Zdislavo, Klemente Maria Hofbauere, Jane Nepomuku Neumann, blahoslavení Hroznato, pražští mučedníci, Marie Restituto Kafková, Marie Antoníno Kratochvílová a Metoděj Dominiku Trčko, ctihodní

Mlado, Martine Středo, Elektro, a Ignáci Stuchlý, buďte nám po celý čas nablízku a žehnejte nám!

Vaše sestry a bratři zasvěcení Pánu.

P. Michael Pojezdný, O.Praem, předseda KVPMŘ
Sr. Vojtěcha Zikešová, CImConc
předsedkyně KVPŽŘ

oznámení

■ HROMNIČNÍ POUŤ MATEK VE ŠTERNBERKU

Tak jako minulý rok byl i letos z naší farnosti vypraven zvláštní autobus na Hromniční pouť matek, která se uskutečnila v sobotu 7. února ve Šternberku. Z Vizovic se zúčastnilo poutě

dvanáct maminek a jeden tatínek, z Bratřejova jedna maminka. Další maminky se k nám připojily ve Slušovicích a Lípě.

Program ve Šternberku začal modlitbou růžence a pokračoval mší svatou zakončenou

průvodem, v němž každá maminka nesla hořící svíci jako symbol odevzdanosti dětí Bohu. Po mši svaté byla hodinová přestávka. Byly nám poskytnuty prostory bývalého kláštera, kde jsme mohli sníst vlastní zásoby. Všem byla k dispozici káva a čaj, který jistě přišel všem maminkám po čase stráveném v chladném kostele vhod.

Program dále pokračoval adorací, která byla pro mnohé z nás silným duchovním prožitkem. Vrcholem odpoledne byla společná modlitba, přímlyvy a odevzdání papírových koleček se jmény našich dětí do společného košíčku, který byl položen vedle vystavené Nejsvětější Svátosti.

Na závěr byl přečten dopis koordinátorky z Hnutí modlitby matek, která se sice nemohla poutě zúčastnit, ale všechny nás povzbudila k modlitbě za naše děti a připomněla nám, jakou jedinečnou ochranu svým dětem poskytujeme, když se za ně modlíme. Modlitby se však dotýkají i nás samých - proměňují především nás, a to je tím nejdůležitějším svědectvím pro naše okolí. Ti, kdo mají zkušenosti s mezními životními situacemi, dobře vědí, že jsou stavy, kdy nemůžeme dostat jinou radu, než abychom pokorně prosili.

Pro každou z nás bylo jistě velkým povzbuzením, že mohla Bohu odevzdat nejen své starosti, ale také radosti. Den strávený modlitbami a přímlyvami za děti ve společnosti dalších matek nám dal více pocítit, že Ježíš je živý a je mezi námi.

Magda Miklovičová

■ DĚTSKÝ KARNEVAL

V neděli 8. února ožila vizovická orlovna tancem a hrami různých masek. 33 dětí a 30 rodičů přijalo pozvání na tradiční orelský karneval, a aniž to tušili, zároveň na narozeninovou oslavu. Asi se také ptáte, kdo a co slavil. To byla první hádanka, kterou museli přítomní vyluštit. „Je to malý chlapeček, většinou ho potkáváme večer, umí jen čtyři slova a má letos 50 let.“ Správně, i vy jste jistě poznali v oslavenci VEČERNÍČKA. Ten se na začátek celého odpoledne všem ukázal za zvuku znělky na svém houpacím koníčku. Když se mu zvládl představit všechny děti, mohli jsme se dát do společného tance. Brzy nás však přerušil Bob, který vyskočil z klobouku a přispěchal s dárkem pro oslavence. Všichni jsme si s ním zasportovali a mohli rozsvítit svíčku na Večerníčkově dortu. Popřát k tak významnému jubileu přišly i další postavičky z pohádek, a tak jsme si mohli zatančit s vílou Amál-

nku odnést z karnevalu alespoň jednu cenu. Chtěla bych proto jménem pořadatelů moc poděkovat všem, kteří do tomboly přispěli svým darem.

Velký dík patří také všem spolupracovníkům, bez nichž by karneval nemohl být takový, jaký byl - paní Hance Radoňové z Centra pro rodinu,

kou, vyráběli jsme papírové čepice s Patem, házeli kroužky na kužel pod dozorem Rumcajse a honili žížalu v tunelu s Kosím bratrem. Jako vždy nechyběla ani letos tombola, která byla díky štědrým dárcům velmi bohatá, a tak si každé dítě mohlo kromě památky v podobě Večerníčka a nezbytného nafukovacího balo-

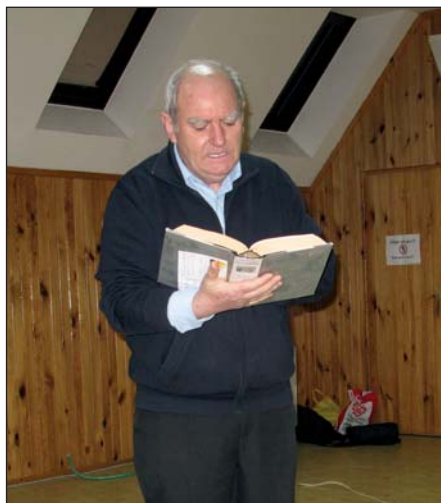
Martinu Štachovi, Lukáši Oškerovi a Honzovi Radoňovi, kteří pomáhali v bufetu a kde bylo třeba, Alence Kolaříkové, Verči Jaroščákové, Madlence Radoňové a Andrejce Kneiflové, které na sebe vzaly role pohádkových postaviček a po celou dobu se dětem hezky věnovaly.

Mgr. Alžběta Doležalová, Orel Vizovice

PŘEDSTAVENÍ DĚTÍ

V pondělí 2. února se při mši svaté představilo farnímu společenství 19 dětí, které se připravují na první svaté přijímání. Kromě dětí z naší farnosti se společně s nimi připravuje i 1 chlapec z farnosti Bratřejov a 1 chlapec z farnosti Jasenná. Pamatujme na ně v modlitbě.

PŘEDNÁŠKA O PUTOVÁNÍ PO POLSKU A LITVĚ
Ve čtvrtek 12. února se konala na orlovně přednáška Ing. Rostislava Hrubého o jeho putování po poutních místech severního Polska a Litvy. Pro všechny zúčastněné bylo jistě překvapením, kolik atraktivních míst nabízí tato ne až tak často navštěvovaná oblast Evropy.

VÝROČNÍ ČLENSKÁ SCHŮZE ORLA

V neděli 15. února se konala na orlovně tradiční schůze Orla. Kromě informací o aktivitách a hospodaření jednoty proběhla také volba vedení jednoty. Starostou byl zvolen Zdeněk Adamuška, místostarostkou Mgr. Alžběta Doležalová a sekretářem Bc. Pavel Táborský.

FARNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

V neděli 22. února se uskutečnilo na orlovně farní shromáždění. Na setkání letos byli pozváni řeholníci působící v našem děkanátu. Kromě svědectví naší rodačky a její spolusestry zaznělo i svědectví P. Františka Bezděka SDB z Fryštáku a sr. Márie Chmelinové ze Štípy.

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ
Ve vestibulu Nemocnice Milosrdných bratří Vizovice probíhá výstava fotografií z cesty br. Martina Macka, představeného řádu Milosrdných bratří, do Indie v březnu 2013, kde zastupoval rakouskou provincii při otevření tří nových řádových zařízení. Výstava potrvá do 29. května. Otevřeno denně do 18 hodin.

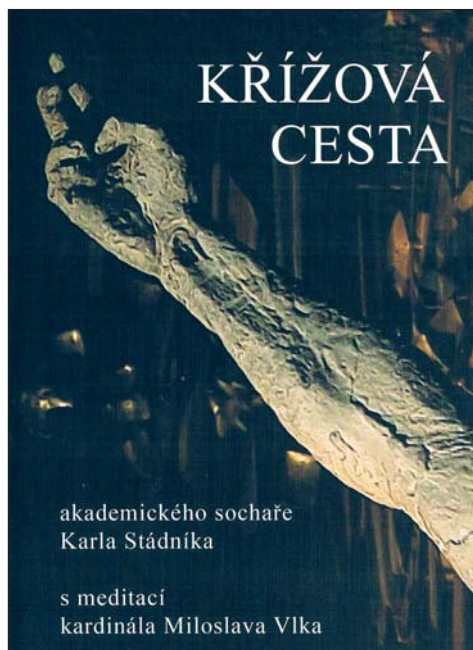
představujeme DVD

■ KŘÍŽOVÁ CESTA

Toto zhruba půlhodinové DVD nabízí meditace kardinála Miloslava Vlka nad netradičními zastaveními křížové cesty od akademického sochaře Karla Stádníka. Jednotlivá zastavení vyobrazují různé momenty z historie zachycující motivy lidského utrpení a bídy. V jednom ze zastavení je například odsouzení sv. Johanky z Arku připodobněno k odsouzení sv. Johanky z Arku připodobněno k odsouzení sv. Johanky z Arku, v jiném je postava sv. Maxmiliána Kolbeho srovnána s Šimonem z Cyreny či postava Matky Terezy s postavou Veroniky. V našem utrpení, v našich bolestech či těžkostech nejsme nikdy sami, právě v bolesti se můžeme setkat se Vzkříšeným. Naše utrpení dostává obrysy Kristovy tváře. DVD vydalo Nakladatelství Paulínky a je vhodné pro všechny generace.

DVD je ve farní knihovně.

Převzato z časopisu Oldin 3/2012

Farní zpravodaj, ročník XIV, číslo 3, březen 2015. Pro vnitřní potřebu vydává jedenáctkrát ročně Římskokatolická farnost Vizovice, Palackého náměstí 365, 763 12 Vizovice, telefon: 734 435 431, email: favizovice@ado.cz, internet: www.farnostvizovice.cz. Redakční rada: P. Jindřich Peřina, Mgr. Eliška Kořenková. Podněty, příspěvky a informace lze odevzdávat na faře ve Vizovicích. Uzávěrka dubnového čísla ve středu 18. března 2015. Neprodejné. Prosíme o příspěvek 5,- Kč na výrobou.

1.	Ne	9.00	Za farníky
2.	Po	17.30	Za + Marii a Arnošta Sláčíkovy a za živou i + rodinu
5.	Čt	17.30	Za + rodiče Hlavenkovy, děti, Františka Hynčicu, dar zdraví, za Boží ochranu pro živou rodinu a za duše v očistci
6.	Pá	17.30	Za + Helenu a Karla Hábovy, Helenu a Josefa Daňovy a za živou rodinu
7.	So	17.30	Za živé a + členy společenství živého růžence
8.	Ne	10.30	Za živou a + rodinu Janečkovu a Klemšovu
9.	Po	17.30	Za + rodinu Živníčkovu a za duše v očistci
12.	Čt	17.30	Za + Josefa Světlíka, bratra a za duše v očistci
13.	Pá	17.30	Za + Františka Žůrka, dvoje rodiče, sourozence, živou rodinu a za duše v očistci
14.	So	17.30	Za + rodiče Novákovy a Boží ochranu pro živou rodinu
15.	Ne	9.00	Za + Ludmilu a Oldřicha Ondruškovy, jejich rodiče a za duše v očistci
16.	Po	17.30	Za + Marii Vymětalíkovou a za duše v očistci
			Slavnost SVATÉHO JOSEFA
19.	Čt	17.30	Za všechny muže farnosti
20.	Pá	17.30	Za + Petra a Josefa Sláčíkovy a za živou i + rodinu Sláčíkovu, Dufkovu a Štorchovu
21.	So	17.30	Za farníky
22.	Ne	9.00	Za + Ladislava Lednického, + rodiče a sourozence
23.	Po	17.30	Za živou a + rodinu Červenkovu, Daňkovu a rodiče z obou stran
			Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ
25.	St	17.30	Za všechny ženy v pozeňnaném stavu
26.	Čt	17.30	Za + Marii Vyoralovou, manžela Petra, rodiče Stromšíkovy, živou rodinu a za duše v očistci
27.	Pá	17.30	Za + rodiče Petříkovy, Světlíkovy, jejich syny a za živou rodinu
28.	So	17.30	Za + Václava Kubička, + rodiče z obou stran, za dar zdraví a Boží pozeňnaní na přimluvu Panny Marie pro živou rodinu
			KVĚTNÁ NEDĚLE
29.	Ne	9.00	Za mládež a farníky
30.	Po	17.30	Za + Antonína Doležala, rodiče z obou stran a za rodinu Haitovu s prosbou o ochranu Panny Marie pro živou rodinu